

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ทรงกราบนมัสการ ถวายทองคำและจุดปัจจัยกับหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
ณ สวนแสงธรรม เมื่อตอนค่ำของวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ผลของวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประสบภาวะขาดทุนจากการซื้อขายเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ธนาคารและสถาบันการเงินถูกสั่งปิด หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ตลอดจนประชาชนต่างประสบภาวะหนี้สินพะรุงพะรัง แม้แต่โรงพยาบาลต่างๆ ก็ถูกตัดงบประมาณจากรัฐ ชาวมาดัวตวยเกิดขึ้นรายวันเพราะกิจการล้มละลาย ไม่มีเงินใช้หนี้ โรงงานและกิจการห้างร้านทยอยปิดตัวไป ตึกแถวอาคารพาณิชย์มีแต่ความรกร้างว่างเปล่าไม่มีผู้อยู่อาศัย โครงการก่อสร้างถนนหนทางกลายเป็นเศษอิฐเศษปูน ผู้คนต่างพากันตกงาน บัณฑิตจบการศึกษาก็ไม่มียานพาหนะ ทว่าทุกหัวระแหงจึงมีแต่ภาพแห่งความสลดหดหู่ใจอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ชาติไทย ความลำบากยากแค้นดังกล่าวนี้หมุนเข้ามาใกล้ชิดติดพันกับการสังเคราะห์ประจำวันของหลวงตา ถึงกับทำให้ท่านกล่าวว่า

เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๑ พระเถรภายในวัดป่าบ้านตาดถวายการนวดและประคบยาหลวงตาซึ่งอาพาธจากอุบัติเหตุรถยนต์จนกระดูกต้นแขนขวาแตก

“...ทางโรงพยาบาลละเป็นที่หนึ่งที่ไม่ช่วยเติมกำลังความสามารถ ปีนี้ยังเป็นปีที่หนักเป็นกรณีพิเศษอีก คือโรงพยาบาลต่างๆ วังมาขอเงินไปใช้หนี้

เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๑ พระเถรภายในวัดป่าบ้าน
ตาดถวายการ นวดและประคบยาหลวงตาซึ่งอาพาธ
จากอุบัติเหตุรถยนต์จนกระดูกต้นแขนขวาแตก

รัฐบาลไม่ได้ส่งมาให้ เลยติดหนี้เขา วังเข้ามาหาวัด เราช่วยแทบเป็นแทบตาย ช่วยเป็นล้านๆ แต่ละโรงๆ ติดหนี้เขา แล้วจะทำยังไง มีเท่าไรก็ทุ่มกันลง บางทีถึงกับบอกว่าจ่ายไม่หมดนะ ให้จ่ายเป็นงวดๆ งวดที่สองที่สามมีมาแล้วค่อยจ่ายอีก เราว่าอย่างนั้น คือมันไม่ไหว มันมากจริงๆ ปีนี้เป็นอย่างนั้น ทุกปีมีแต่มาขอเครื่องมือ เราก็ช่วยเครื่องมืออะไรต่ออะไร ปีนี้กลับมาขอใช้หนี้แล้วมันเป็นอย่างนี้ รัฐบาลเราจะไม่จมน้ำแล้วหรือ ปกครองบ้านเมืองกันยังไปถึงจะปล่อยให้บ้านเมืองจมน้ำ แม้แต่โรงพยาบาลซึ่งเป็นหัวใจของชาติจริงๆ ก็ยังจะล้มไปนี่ จะทำยังไงกัน...” **นิมิตหลวงตา..รู้ทันสัญญา IMFภาวะแห่งความทุกข์ระทมเช่นนี้**
สำหรับพระภิกษุผู้ประจักษ์แจ้งในกฎไตรลักษณ์เช่นหลวงตาแล้วย่อมเห็นเป็นปกติธรรมดาของโลกและสรรพสัตว์ที่ล้วนต้องประสบกับความทุกข์ ความไม่เที่ยง และความไม่มีตัวตนพอจะยึดถือเป็นสาระแก่นสารได้ ในยามที่ชาติไทยต้องประสบกับทุกข์เช่นนี้ หลวงตาย่อมพิจารณาเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดาและไม่น่าจะมีสิ่งใดเข้ามากระทบต่อความรู้สึกของหลวงตาได้เหนือความคาดหมายของเหล่าศิษยานุศิษย์ทั่วทั้งประเทศ ด้วยใจที่เปี่ยมด้วยเมตตาธรรมของหลวงตา ความรุนแรงของเหตุการณ์ในครั้งนี้กลับทำให้ท่านเกิดความรู้สึกสลดสังเวชมิใช่เพียงแต่ภาพที่เห็นภายนอกเท่านั้น

หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สถิติการฆ่าตัวตายของคนไทย เพิ่มสูงขึ้นจนน่าตกใจ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ มีคนไทยเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายถึง ๕,๒๐๐ คน เฉลี่ยวัน

[illegible]

พากันจำเอาชะลูกศิษย์ลูกหา วันนี้เพียงเผด็จเท่านั้น นี่พูดจริงๆ ออกมาจากหัวใจจริงๆ เป็นอย่างนั้นเมื่อคืนนี้ ข้าของตรนี้ อ้าว ทำยังไถกัน
เกี่ยวกับทางช่วยโลกเราก็ช่วยมาพอ ทางเผด็จตาดิจก็เผด็จเม็ดเต็มหนวย แล้วเมื่อคืนนี้ข้าของตรนี้แกไม่ตก ถ้าไม่แกกับลูกศิษย์ลูกหาทั่วเมืองไทยเรานี้แกไม่ตก
ถ้าแกอย่างนี้แล้วตกแน่ๆ หนี้สินในเมืองไทยเราตกพริบเลย ทำยังไถ มันแน่นหัวอกเมื่อคืนนี้ อ้าว เอาแล้วทีนี้ มาติดตรนี้บั้งเลยเหียว ติดไม่โซติดันอยู่ ติดบั้งเลยเหียว

ถ้าออกก็ออกแบบปึงเลยเหมือนกันออกได้… ไปติดหนี้เขาก็เมืองไทยเราเองเป็นคนไปติด เรียกว่าทำให้ล่มจม

นี่ละวิตกวิจารณ์ แต่เวลามาออกเมื่อคืนนี้ไม่ได้จากการเป็นอารมณ์นะ ไม่ได้เอาอันนี้มาเป็นอารมณ์ พิจารณาตามธรรมดาๆ วนเข้ามาๆ แควเข้ามาๆ ถึงเมืองไทย คราวนี้นั่นออกปึงเสียแล้ว มาถึงเมืองไทยแต่ก่อนก็ธรรมดา เมื่อคืนนี้ไม่ธรรมดาเสียแล้วใส่ปึงเลย ... การติดหนี้เป็นทุกขณะ ทุกข์ที่สุดเลย ในธรรมทานกับอก ความติดหนี้เป็นทุกข์ที่สุดในโลก ความไม่มีหนี้มีสินเป็นสุขมากในโลก ท่านกับอกไว้มีในธรรมในบาลี **อินาทานํ ทุกฺขํ โลก** ความติดหนี้เป็นทุกข์มากในโลก ความไม่มีหนี้มีสินเป็นสุขมากในโลก ท่านแสดงไว้...”พระธรรมเทศนาครั้งนี้จึงเป็นการประกาศเจตนาแห่งการกุศลชาติของหลวงตาเป็นครั้งแรก สร้างความจงใจแก่บรรดาศิษย์และประชาชนชาวไทยไม่น้อยทีเดียว และที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนอกเหนือความรู้ของคนทั่วไปในเวลานั้น ก็คือ ก่อนที่หลวงตาจะเล่านิมิตนี้เพียง ๒ วัน คือ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้รวมลงนามเซ็นสัญญากู้เงินจาก IMF โดยทำหนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of Intent) เป็นครั้งที่ ๒ และได้ทำความตกลงในเงื่อนไขสำคัญระหว่างประเทศไทยกับ IMF ให้ต้องกระทำการตามสัญญาโดยที่มีได้นำมาเปิดเผยต่อรัฐสภาหรือสาธารณชนอย่างกว้างขวางเพื่อร่วมกันตัดสินใจแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่ข้อสัญญาเหล่านั้นมีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และมีผลผูกพันต่อสมบัติของชาติ และต่อคนไทยทุกคน ซึ่งกว่าจะรับรู้โดยทั่วกันก็ล่วงเลยมาหลายปี จนประเทศไทยก็แทบจะสูญเสียอธิปไตยและสูญเสียสมบัติของชาติไปมากมาย ทั้งยังทำให้มีการหนี้สินตามมาอีกจำนวนมาก ซึ่งในเวลานั้นแทบจะไม่มีใครได้ทราบรายละเอียดของเงื่อนไขดังกล่าวเลย จะมีก็แต่เพียงรัฐบาลและหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่กี่คนเท่านั้น ไม่ต้องกล่าวถึงบรรดาศิษยานุศิษย์ของหลวงตาที่อยู่วงนอกยิ่งไม่มีทางจะล่วงรู้ได้ อย่างไรก็ตามหันกลับในสัญญาฉบับนี้ไม่อาจปิดบังความรู้ของหลวงตาไปได้ เนื่องจากมีเงื่อนไขตอนหนึ่งระบุว่า รัฐบาลต้องดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติเงินตราโดยอ้างว่าเพื่อให้การดำเนินการของธนาคารแห่งประเทศไทยมีความทันสมัยขึ้น ซึ่งขัดแย้งกับ IMF ในเรื่องนี้ได้ปรากฏชัดเจนน้ออีก ๓ เดือนต่อมา เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำหนังสือที่ ธปท.ชบ.1259/2541 ลงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2541 ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ให้ใช้แนวทาง “การรวมบัญชี” ของฝ่ายการธนาคาร และ ฝ่ายออกบัตรเข้าด้วยกัน จนกลายมาเป็น “ร่างกฎหมายรวมบัญชี[1]” ในเวลาต่อมา การเล่านิมิตของหลวงตาที่ถูกจังหวะสอดคล้องกับวันทำสัญญาฉบับที่ ๒ กับ IMF พอติบพอดีเช่นนี้ จึงเหมือนกับเป็นการส่งสัญญาณให้รู้ว่า ณ จุดนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของ “กฎหมายมหากัณฑ์” ซึ่งจะพาชาติให้ล่มจมได้ และ ณ จุดเดียวกันนี้อีกเช่นกัน เป็นจุดเริ่มต้นของการประกาศเจตนาของหลวงตาที่จะออกกอบกู้ชาติของหลวงตาและยืนยันด้วยว่าจะสามารถนำพาชาติให้พ้นจากภัยได้

เมื่อดูจากภาวะจิตใจและความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนสภาพบ้านเมืองในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวได้ว่า ชั่วพริบตาเดียวไม่ทันที่ชาวไทยจะตั้งตัวทัน ประเทศไทยก็ต้องประสบกับวิกฤตการณ์ครั้งใหญ่แทบสูญสิ้น “เอกราช” นั้นสิ้นล้นพ้นตัวหมดทางไป บรรดาภาคในเวลานั้นคู่มือปิดตาผู้คนพากันท้อแท้ประหนึ่งว่าชาติไทยเราจะไม่มีวันพ้นจากหล่มลึกได้อีกแล้ว เทศนาของหลวงตาเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้กล่าวถึงชะตากรรมของชาติในคราวนี้เป็นผลมาจาก “สงครามเศรษฐกิจ” ดังนี้ “...นี่ละเขาเรียกสงครามเศรษฐกิจ สงครามเงินเป็นอย่างนี้ละ กินแบบเจียบๆ ไม่ได้มีกระตักกระตาคอะไรแหละ เจียบเลย เราได้วัดกันนั้นละจึงได้ปรารภออกมา แล้วเพื่อนบ้านก็เป็นแล้วนี้ ให้เห็นแล้วนี้ ... เราพูดจริงๆ

เลย ได้พิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างแล้วถึงได้พูดออกมา ไม่ใช่พูดออกมาแบบดันแบบเดาเกาหมัดอย่างนั้นนะ พูดออกมาด้วยการพิจารณาแล้ว และเรื่องก็เป็นอย่างที่ว่าจริงๆ ไม่ผิด มั่นนาคิด แล้วเมืองไทยเรานะ แบบกลืนเลยไม่ต้องเคี้ยว แบบกลืนเลย มั่นนาคิดมากนะ เวลานี้เพื่อนบ้านโดนแล้วนะ โดนอย่างที่ว่านี้ โดนอย่างกลืนเจียบเลย ยึดปั๊ปเลย ... เงินตั้งเป็นแสนล้าน พังชิวาแสนล้านกว่า ดอกเบี้ยออกเดือนหนึ่งเท่าไรแล้ว ตั้งแต่ค่าให้ดอกเบี้ยเขาก็จะไม่พอสำหรับประเทศไทยเรา ไหนจะมีปัญญาไปช่วยถึงแสนล้าน คิดดูซิ ถ้าทั้งประเทศเราไม่ช่วยกันแล้วไปไม่ไหวจริงๆ นะ

ไม่มีความเสียหายอะไรเราพิจารณาแล้ว เรื่องความเสียหายกับประเทศชาตินี้ไม่มี มีแต่ทำประเทศชาติให้มีความแน่นหนามั่นคง ช่วยตัวเองได้ในกาลต่อไปเป็นลำดับตั้งแต่บัดนี้ต่อไป เนื่องจากที่พวกเราทั้งหลายต่างคนต่างช่วยเหลือกัน… ใครก็ตามจะอยู่ได้เพราะชาติ ถ้าชาติจมน้ำเสียแล้วไม่มีใครอยู่ได้ สูงขนาดไหนต่ำขนาดไหนจมไปด้วยกัน ถ้าชาติอยู่ไม่ได้แล้วอยู่ไม่ได้เมืองไทยเรา ... เพราะรากแก้วอยู่ที่นี้ ต้นลำอยู่ที่นี้ อยู่ที่ชาตินี้ เพราะฉะนั้นเราถึงวิตกพิจารณาถึงภัยเกี่ยวกับชาติบ้านเมืองเรา ต้องรีบพิจารณา เวลา กำลังเจียบๆ อยู่ให้พิจารณา ครั้นเวลามานันมาเจียบนะ ไม่ได้มาแบบกระโตกกระตากอะไรนะ มาแบบเจียบ แล้วพูดอะไรไม่ได้ด้วย กลืนพร้อมไปด้วยไม่ต้องเคี้ยว นี่เขาเรียกสงครามเศรษฐกิจ สงครามเจียบ ... สงครามนี้ไม่ดังนะ ปับ กลืนปั๊ปเลย วิตกมากอยู่เรา ... **ทราบข่าวว่าเขายึด นั่นเห็นไหมละ คิดว่าเขาไม่มีเงินให้เขา เขาเข้ายึดธนาคาร ยึดทั่วประเทศเลย นี่แบบกลืนเจียบกินเจียบ เขาเรียกสงครามเศรษฐกิจ กินแบบนี้ละ...” เราจะยอมเป็น “หนู” อยู่ใต้ลึงเล็บ “เสือ” หรือ?**
การที่ประเทศชาติและประชาชนต้องประสบกับเคราะห์กรรมในครั้งนี้ทำให้หลวงตาไม่อาจนั่งเฉยอยู่ได้ด้วยเมตตาธรรม แม้จะชราภาพด้วยวัยชราขณะนั้นถึง ๘๔ ปีแล้ว ทั้งธาตุขันธ์ร่างกายยังมีโรคภัยเข้าเบียดเบียน ต้องถ่ายท้องถึงวันละ ๗-๘ ครั้งต่อเนื่องกันเป็นเวลาถึง ๘ เดือนเต็มอาการถ่ายท้องก็ยังไม่ได้ดีขึ้นแต่อย่างใด ภายใต้นั้นหลวงตาจึงดูแลสุขภาพให้ดีด้วยตัวเอง แม้จะเดินจากกุฏิไปศาลาเพียง ๓๐-๔๐ เมตรก็ยังโซเซแทบจะเดินไม่ไหว ถึงกับทำให้หลวงตาตกลงปลงใจแล้วว่า จะทำ “เมรุ” แบบเรียบง่ายเพื่อให้เตรียมเผาศพองค์ท่านเอง

อุปสรรคก็คืทางกฐาติของหลวงตามิได้มีเพียงเท่านั้น ในวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ หลังฉันภัตตาหารเช้า หลวงตาได้เดินทางโดยรถตู้ไปแจกจ่ายข้าวสาร อาหารแห้ง และบริจาคเงินช่วยเหลือโรงพยาบาลในอำเภอ ไกลเคียงระหว่างทางได้ประสบอุบัติเหตุกะทันหันเป็นเหตุให้หลวงตาได้รับบาดเจ็บกระดูกแขนขวาแตก ต้องเย็บเย็บอยู่หลายเดือนกว่าจะหายเป็นปกติ ซึ่งในระยนั้นคณะศิษย์กราบขอให้หลวงตา ยุติการช่วยชาติเพราะห่วงสุขภาพหลวงตา โดยเฉพาะเพิ่งประสบอุบัติเหตุมา แต่ด้วยความเมตตาต่อชาติบ้านเมืองมีน้ำหนัมากกว่า หลวงตาจึงยืนยันจะดำเนินต่อไปพร้อมให้เหตุผลว่า

ก่อนเปิดโครงการช่วยชาติ หลวงตาได้รับอุบัติเหตุรถคว่ำจนกระดูกแขนขวาแตก

“...แม้หลวงตาจะประสบอุบัติเหตุ กระดูกแขนแตกหักพิการเช่นนี้ หลวงตายังไม่รู้สึกห่วงตัวเองยิ่งกว่าชาติไทยของเรา เราห่วงชาติไทยเราจริงๆ นะ ... เราติดหนี้เขาจนถึงขนาดที่ว่าเมืองไทยเราจะจม ในปี ๔๐ เป็นปีที่ร้อนมากที่สุดสำหรับเมืองไทยเรา ร้อนเข้าไปถึงศาสนา ร้อนเข้ามาหาหลวงตาถึงขนาดรองโกกเลย หลวงตาบวชมาก็ไม่เคยรองโกกแบบสะเทือนมากทั่วประเทศไทยนี้ มาคราวนี้ถึงกับรองโกกเสีย สิ่งที่จะรองก็คือ หนึ่ง เราติดหนี้เขาเวลานี้ เรียกว่าเราอยู่ได้งูเลียบเขา เขาจะกำเราเมื่อไรก็ได้ จ่ออยู่ฝั่งทะเลหลวงที่จะจม ... จนถึงขนาดได้พูดว่า นี่สงครามเศรษฐกิจ ให้ดูเอานะเวลานี้ ครอบเมืองไทยเรา พี่น้องชาวไทยเราเป็นยังงี้ อยู่ได้งูเลียบเขายังนอนหลับครอกๆ แครกๆ อยู่หรอ นี่อันหนึ่ง

ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ หลวงตาอาพาธหนักจากโรคถ่ายท้อง และได้สั่งให้พระเณรทำเมรุเตรียมไว้

สอง คอลลาร์เขาคอเสื้อเดียวฟาดเงินไทยเราจากเดิม ๒๕ บาทเป็น ๕๖ บาท นี่อันหนึ่ง
หมื่นบาท ๆ พังซี

สาม คนไทยเราคิดเฉลี่ยติดหนี้เขา ๖๒ ล้านคนนี่ติดหนี้เขาคนละ ๕

ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ หลวงตาอาพาธหนักจากโรค
ถ่ายท้อง และได้สั่งให้พระเณรทำเมรุเตรียมไว้

ให้ลูกศิษย์ไปค้นคว้าเอาต้นมูลต้นเหตุมาจากข้างในโน้น ให้เราดูเรื่องราวมันก่อนที่เราจะขึ้นเวทีช่วยพี่น้องทั้งหลายนะ อะไรที่เป็นความจำเป็นมากที่สุด ที่หล่อแหลมต่อความล่มจมของชาติไทยเรา ... ก็ได้ความว่าติดหนี้ไอเอ็มเอฟ โห ติดหนี้พวกนี้ไม่ใช่ของเล่น เรียกว่า หนูตัวหนึ่งอยู่ได้งูเลียบของเสือโคร่ง ไซเลนเมื่อไร รองโกกเลยเที่ยวเรา… คนไทยเราเคยเป็นใหญ่เป็นโตเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเองมาสังกัดีกด้าบรรพแล้วนะ นานสักเท่าไรแล้วเมืองไทยเราเนี่ย จะมาถูกเขาสูบเอาเป็นบอยคนไขกลางบ้านกลางเรือนเขาเนี่ยแหลม พูดได้คำเดียวว่าแหลม ออกอุทานว่าจันแอะ เพราะฉะนั้นจึงต้องรีบ ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวเราทำเพื่อเมืองไทยเรา…”

วิกฤตทางเศรษฐกิจครั้งนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนควรได้เรียนรู้เพื่อให้เข้าใจถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ต้นเหตุของปัญหา ผลที่ได้รับ และจดจำไว้เป็นบทเรียนให้การก้าวเดินต่อไป เป็นไปด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง ไม่ให้เกิดความผิดพลาด ซ้ำรอยประวัติศาสตร์ซ้ำอีก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยทุกคนควรตระหนักถึงคุณค่าและบทบาทของทุนสำรองในคลังหลวงที่มีต่อการแก้ไขวิกฤตชาติ ซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของบูรพมหากษัตริย์ ที่ทรงมีสายพระเนตรกว้างไกล แบ่งสรรและรักษาทรัพย์ส่วนหนึ่งไว้เป็นหลักประกันความมั่นคงและปลอดภัยให้แก่ประเทศไทย เฉกเช่นเดียวกันกับพระคุณขององค์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

ที่ได้ปลุกขวัญกำลังใจของคนไทย และร่วมสืบทอดเจตนารมณ์จากบรรพบุรุษในการระดมเงินบริจาคเพื่อเพิ่มทุนและปกป้องคลังหลวงไว้เท่าชีวิต

เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ ทรงปวารณาตัวขอเป็นลูกบุญธรรมของหลวงตา
และยังทรงเคยกล่าวด้วยว่า “พ่อทางโลกของข้าพเจ้าคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่วนพ่อทางธรรมคือหลวงตามหาบัว”